

მუშა

	1 წ.		6 თ.		3 თ.		1 თ.	
	მ.	მ.	მ.	მ.	მ.	მ.	მ.	მ.
თბილისში.	5	2	50	1	25	—	50	
თბილ. გარ.	6	3	—	2	50	—	60	
საზღ. გარ.	10	5	—	3	—	1	—	

ზონის ანგარიში:

- 1) მეორე პასუხი მუშებს. 2) ფელეტონი: ზე-
ციური მთავრობა და მისი კანონმდებლობა. 3)
ახალი ამბავი. 4) რუსეთის ქრონიკა. 5) უცხოეთი.
6) დეპეშა.

რედაქცია ღიაა (უქმებს გარდა) დღის 10 ს.—2 ს.; საღამოს 5 ს.—7 საათ.

აღრესი: თავად-მწიგნობრის სახლი, სასახლის ქ. № 117.

№ 18

სამუშაოთი 27 ივნისი 1906 წ. თბილისი

№ 18

აღრესის გამოცვლა

ჩვენი აგენტებისა, მკითხველებისა და ხელის მომწერთა საყურადღებო.

ამ დღიდან ადმინისტრაცია „ნობათისა“ გადადის გაზეთ „მუშის“ ადმინისტრაციის ხელში. ამისათვის ყოველგვარი წერილები და ფული იქვე უნდა იქნას მიმართული. ჩვენ აგენტებსა მხოლოდ ანგარიშში „მუშის“ ადმინისტრაციას გაუწიოს. ყოველ წერილზე და აგრეთვე ფულიან კონვერტებზე, თუ ფულის გამოგზავნის უწყებებზე მყოფი იქნება აღნიშნული: „ნობათისათვის“.

„მუშის“ რედაქციის ადრესი, რომელიც ამჟამად „ნობათისათვის“ ადრესითაა.

2. პასუხი მუშებს.

(დასასრული *).

თქვენ წინამძღოლებს რომ ჰქონდათ, — ისინი მითხრენ გიჟადგებულ სოციალიზმის მაგივრად დემოკრატიზმს, (პროგრამა მინიმუმს), რომ დღეს შეუძლებელია განხორციელება სოციალიზმისა, — დღეს მხოლოდ დემოკრატიული სახელმწიფოს დაარსება შესაძლებელია. სოციალიზმის განხორციელება კი შეეძლება მაშინ, როდესაც სრული პოლიტიკური თავისუფლება გექნებათ. იმიტომ უნდა შეაკლათ თავი, მათი აზრით, თვითმკაცრობისა და ბატონობის ნაშთებს, და ჯერ-ჯერობით ამოუღეთ მხარე რევოლუციური ბურჟუაზიას.

მაგრამ ჩვენის აზრით ეს დიდად შეცდარი აზრია.

გვეუბნებიან, ხალხი არ არის ჯერ მომზადებული სოციალიზმისთვის. მაგრამ რა არის სოციალიზმი? — საწარმოო საშუალებათა საზოგადო მფლობელობა, თავისუფალ მშრომელთა მიერ მოწყობა წარმოების, ამაზავრად და თავისუფლად, — ისე, რომ აღარც პოლიციელი და მსახური, აღარც მფლობელი და მემამულე, აღარც კაპიტალისტი და სახელმწიფო აღარ გაუწევდეს.

დაუფიქრდით, — არა ხართ მომზადებული იმისათვის, რომ ამგვარად მოაწყოთ თქვენი საქმე? გადავლეთ თვალი თანამედროვე უზარ-მაზარ წარმოებას, — სოფელში და ქალაქში, — თუ გიწევთ რამე დახმარებას, რომელიმე პატარა საქმეშიდაც ან „გოროდოვო“, ან მღვდელი, ან კაპიტალისტი, ან მემამულე? ან იანგარიშით, ვის მიერ არის ნაწარმოები ყოველივე სიმდიდრე, რომელითაც სავსეა მთელი ქვეყანა? თქვენგან და მხოლოდ თქვენგან, — და სწორედ თქვენ კვდებით შიმშილით, თქვენ გაცივთ ზამთარში, თქვენ გაკლათ განათლება და სწავლა, — მაშინ როდესაც მხოლოდ თქვენ ამზადებთ სასმელ-საქმელს, ტანისამოსს, მაშინვე, თქვენ აშენებთ სახლებს და უნივერსიტეტებს, თქვენ აკეთებთ ყოველივე საქმისაგანს, რომელიც აუცილებელია ცხოვრების ყოველივე დარგში მოსახმარებლად. ბურჟუა, მღვდელი, მემამულე, კაპიტალისტი, გოროდოვო და ლენგალი, მსახური და შვიონი კი არაფერს არ აკეთებენ — და არც იციან არაფრის გაკეთება. — მათი ხელიდან ხალხის ძარცვა-გლეჯისა, ქურდობა-აჯახობისა და კაცის კვლის მერტი არა გამოდის რა. ამა თქვენვე სიტყვით, — რა გახსოვს მათგან წამებისა და ძარცვის მერტი?

თქვენი წინამძღოლნი კი მიდიან და გეუბნებიან, — თუ ჯერ კიდევ არამოდენიმე საუკუნის განმავლობაში არ დარჩენ ყველა ესენი, — თქვენი თავისუფლება არ შეიძლება!

არა, მუშებო! ამგვარი საბუთებით თქვენ არ უნდა მოსტყუდეთ. საქმე იმაში კი არ არის, რომ თქვენ მზად არა ხართ, არამედ იმაშია, რომ თავის დღეში არც იქნებით და ვერც იქნებით მზად, ვერ იქნებით თავისუფალი, სანამ არ განთავისუფლებითო ზემოხსენებულ მუქთა ხორათაგან. ის პოლიტიკური თავისუფლება, რომელსაც გპირდებიან დემოკრატიული რესპუბლიკით, სრული სიტყუვა, თუ ჯერ ეკონომიურად არ განთავისუფლდით და ეს ეკონომიური თავისუფლება არ დაუდევით საფუძვლად თქვენ პოლიტიკური თავისუფლების.

და ეს თქვენ შეგიძლიან, რად-

განაც მწარმოებელნი თქვენა ხართ, თქვენ იცით წარმოება, წარმოების ყველა საიდუმლოებანი, თქვენ და მხოლოდ თქვენ შეგიძლიან მისი მოწყობა.

და ესაა, ამ კარგად მომდგარი რევოლუციით უნდა ისარგებლოთ, რომ აღასრულოთ ეს დიდი საქმე, თუ გინდათ ნამდვილი თავისუფლების მოპოვება, თუ მართლა სოციალისტები ხართ და მისწრაფებით ამ დიდი და წარმატებული იდეალისაკენ.

აბა გაიყვანეთ ყველა ჩვენი გუბერნატორები, ლენგალები, მემამულეები, ადვოკატები და ბანკირები ქანაში, თუ მათ რამე გაეგებოდეს ან ხგენ-თესვაში, ან მკაში, ან ბაღისა და ვენახის გაშენებაში? აბა შეიყვანეთ ყველა ესენი და ყველა-გაბერილი ბურჟუები სახელსწრში, ქარხანაში და ფაბრიკაში, თუ უბრალო ვინც მოუწახნო მანქანას, ან ბორბალი დაატრიალონ? აბა გასინჯეთ, თუ მათ წარმოების ესმისთ რამე? — მაშ რად გინდათ ამათი შენახვა, და შენახვა კიდევ არაფერი, — მათთვის მთელი რევოლუციის მოხდენა და საჩუქრად მიღწევა, შემდეგ მათი რჩენა მთელი საუკუნოებით მხოლოდ იმიტომ რომ ისევ გაწამონ, ისევ გტანჯონ და გამოგატონ ხელიდან თქვენი ნაწილი-ნადაგი, უკანასკნელი ლუკმა. — ის არის თქვენი მიზანი? — დაუკვირდით, — ამას გეუბნებათ თქვენი პროგრამა მინიმუმი!

შეიძლება მითხრენ გეუბნებიან, — დღეს ვერ მიალწევ ნამდვილ თავისუფლებასო, რომ ბრძოლა ძნელია, რომ მთელი ბურჟუაზია თქვენ წინააღმდეგ იქნება? — სწორედ აქ არ უნდა მოსტყუდეთ. რევოლუცია მხოლოდ თქვენი დაწყებულია, თქვენვე უნდა დაამთავროთ, — მასში ბურჟუაზიას არავითარი მონაწილეობა არ მიუღია და არც მიიღებს. მათი სიმძლავრე ძლიერ კარგად არის ცნობილი. ბურჟუაზიამ მხოლოდ რევოლუციით ისარგებლა იცის სხვისი სისხლით ბატონობის მოხვეჭა. — ვისა მხოცადენ ქუჩებში, ვისი სახლ-კარი აიკლეს ვისი ცოლ-შვილი ააწიოეს და გააუბატურეს, — ვინ იბრძოდა თავისუფლებისათვის? თქვენ თუ ბურჟუები? — თქვენ, მხოლოდ თქვენ იბრძოდით

და შექენით რევოლუციის ზღვა, მხოლოდ თქვენი სისხლი დაიღვრა და ნაშუი შეიღაზა ვერაფერითაგან, და რევოლუციის შემდეგ მათი შენახვა — სამარცხინო იქნებოდა მუშათა კლასებისათვის, თვით რევოლუციისათვის!

თქვენი გამაწყვება, იცით რას ნიშნავს, მუშებო? — იმას რომ გამარჯვების წამში დამარცხებული თვით-პროლეტარიატა და ბურჟუაზია, უარ-ყოფილია სახელმწიფო და კერძო საკუთრება და თუ იმდენ შემოქმედებით ძალასა და ნიჭს გამოიჩენთ იმ წამში, რომ თავის დღეში აღარ ააშენოთ თქვენგანვე უკვე დანგრეული საზოგადოება, წეს-წყობილება, რომ სულ სხვა, ახალი თავისუფალი, კომუნიკური წყობილება დაამყაროთ, — მაშინ რევოლუცია ნაყოფიერი, შინაარსიანი, სრული გამარჯვებული იქნება, თუ კი ისევ ისე დასტოვებთ ძველი, ისევ ააშენებთ დანგრეული მონობა, ბურჟუაზიის გადევით თქვენი გამარჯვების წამით, სახელმწიფო და კაპიტალიზმი ისევ დასტოვებთ, — მაშინ თქვენივე მალე დაინახავთ, რომ თქვენმა რევოლუციამ არაფერი არ მოგიტანათ, ფარდა მეორე ფორმის მონობისა, მაგრამ მაინც აუტანელი მონობისა.

პროგრამა მინიმუმი ამ უკანასკნელს გირჩევს, ჩვენ ანარქისტები კი მუდამ გეუბნებით და გეტყვით, — ისარგებლე გამარჯვების წამით, ნულარ დაუბრუნდები წარსულს, დააქციე მთელი ძველი მონური წეს-წყობილება, ააშენე ახალი!

გამარჯვების წამში ამის დამშლელი არავინ გეყოლება. ხოლო თუ ისევ სახელმწიფოსა, ბურჟუაზიასა და თუ გინდ ს. — იულ პარლამენტს მინადეთ საქმე ბრძოლით დალილებმა რევოლუციის ყველაზედ უფრო მნიშვნელოვან წამში, — მაშინ დაჰარგეთ ყოველივე იმედი, — ექსპლოატაცია და მათარბის ცემა ისევ ძველებურად გაგანადგურებს, მხოლოდ ახალი სახელით, — რესპუბლიკის სახელით!

არ მოგატყუონ შემდეგი სიტყვებით: პოლიტიკური თავისუფლება კარგია; იგი ნიშნავს სიტყვისა, ბეჭდვისა, კავშირისა და სინდისის თავ-

*) იხ. გაზ. „მუშა“, № 12.

ვისუფლებას, ხალხის წარმომადგენელთა მთავრობასა და სხვა. არ მოგატყუნ ამითი, — რადგანაც ყოველივე ეს შენთვის არც 17 ოქტომბრის მანიფესტსა და არც ბურჟუაზიას არ მოუცია. ეს თქვენი მოპოვებულია, თქვენი სისხლით, და როდესაც კიდევ დაღვრილი უმანკო სისხლს, ეცადეთ ამ ტანჯვისა და განადგურების ფასი სრულ ეკონომიურ და პოლიტიკურ თავისუფლების მოპოვებაში აიღოთ!

დღეს ბურჟუაზიას ეს პოლიტიკური თავისუფლება უნდა, მაგრამ ერთი პირობით, — არ შეეხოთ მის ბატონობას, მის სიმდიდრეს, მუშის მონაბობის სისტემას; თქვენ კი, როგორც თვითმპყრობელობას გამაგლიჯეთ წვრილი თავისუფლებანი, — ისე გამაგლიჯეთ ბურჟუაზიასაც და ყველას სრული თავისუფლება, სრული ერთობა, და თავისუფალი კომმუნისმი სული გააძფეთ მთელი ტანჯული კაპობრიობისათვის! — ეს იქნება ნამდვილი რევოლუცია! ცდა ამგვარი რევოლუციისა როსეთში და სხვა ქვეყნებშიც გამოიწვევს აშკარა-სავე ცდას, და საშინელი ტალღები სოციალური რევოლუციისა თვალუწვდენელი მთების სიმაღლით შეეცდებიან მთელ თანამედროვე მავნებელი ცხოვრების უზარმაზარი, ბიზნის მენობას, და წარღვნის შემდეგ სოციალისტების ფერადი ცისარტყელა გადაეყვანება განთავისუფლებულ კაპობრიობის განახლებული ცხოვრების კრილა ცას...

ფელეტონი

ზომიერი მთავრობა და მისი კანონმდებლობა.

(გაგრძელება *)

II

ქურუმების, ღვთის ყველა მინისტრების შეგნებულ, ან შეუგნებელ ხრიკებს, ცბიერობას ზედ ემატება ბუნების მოვლენათა ძეგლი ან ნაკლებად რეალური ცოდნა. ველურთა შორის აოიან ისეთი ექიმები, რომლებმაც იციან ზოგ მცენარეთა ნამდვილი თვისება და აოცრებასავე იყენებენ ეს მათი ცოდნა, რადგან ზოგ ცხოველებსაც კი იციან ბალახების თვისება. რომის medicus.

ექიმი სხვათა შორის არჩეულა შელოცვით, ამ გვარივე ჩვეულებათა საქართველოში, რუსეთში და მრავალ სხვა ქალაქებშიც, რომლებიც თავის თავს გახათლებულად სთვლიან; ამ გვარივე ჩვეულებათა აქვს მრავალ ველურ ხალხსაც. შემოლოცვითა კასტა, რომელიც შეცდომით ან განზოხ ისახავდა თავის თავს ყოვლად მცოდნედ, რომელმაც იცოდა არა თუ ხილული ქვე-

თი ჩვენი მიზანი თანამედროვე რუსეთის რევოლუციაში, და მიუხედავად ს.დ.ების „რეალური სიბრძნისა“, მათ მიერ ჩვენი უტოპისტებად მონათვლისა, ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ თვით რევოლუციის დროს ამ გვარია გაზეთისაკენ მისწრაფება, ცდა იდეალის განხორციელებისა ჰქმნის ყოველივეს, იმ მეორესაც კი, რომელსაც რევოლუცია აღწევს, — წინააღმდეგ პროგრამა მინიმუმისა, რომელიც რევოლუციის წინ-და-წინ შეჩერება, დაღუპვა და შინაარსის გამოცდა.

ჩვენ ვიცით, რომ ყველა რევოლუციების სული ამ დიადი მიზნის მიღწევაში გამოიხატება, ჩვენ ვიცით აგრეთვე რომ რაც მეტია ხალხის რევოლუციონური შემოქმედება, მით მეტია ნაყოფი რევოლუციისა, — და მიტომ ვუბნებით მუშებს: წინ, მუდამ წინ, არ შეჩერდეთ, მუდამ გქონდესთ თვალი მიპყრობილი დიადი და ნათელი იდეალისაკენ, ნუ შეჩერდებით წინ-და-წინვე რევოლუციას, რადგანაც ისი შედეგი თვით ხალხის ენერგიისაგან არის დამოკიდებული; როდესაც დაიღალათ, შეისვენეთ, და შემდეგ ახალი ძალით ისევ შეებრძოლეთ მტერს; ხუ აშენებთ ისევ ძველს, თქვენივე ხელით დანგრეულ მონაბობის ისარგებლეთ ყოველთვის იმ წამით, როცა გამარჯვებული ხართ, სწორედ მაშინ გამოჩნით რაც შეგიძლიათ მეტი შემოქმედებითი ნიჭი, მეტი ახალი სული ჩა-

ყნის ვითარება, არამედ არა ხილულისა — „სულელების“ ქვეყნის — ჩაბლაქა ბელი მსოფრად აღაძრათა ფანტაზიას; ის ცდილობდა რაც შეიძლება მეტი ექსპლოატაცია მოეხდინა ადამიანთა სულის კვეთების ხაზზე. შემოლოცვითა კასტა ხელს უწყობდა ან თუ აღაძრათა უფროსა და სიადვილუ მათი დოქტრინისა, აოაქედ მიმი უღმრთელ სიკვდილისა, რომელიც ადამიანს სადღაც აქობდა და გამოუოკველოა, გამოუცხოებოდა სიჭიქო ცხოვრებისა. ამას გარედ ეს ყოველისა მცოდნე ადამიანები ისევ თავის აოცრებითა წმინდობისა და ყველაფრის მცოდნისა გახდა ხარბი აოცრებისა და პოიველიგიისა. მათი სასაბურთო სოულეით აო მათხმთქა მათხმას ფასს სორომუხეთაგან, რადგან ამ გვარი მცხება, მომძის ფასი სოულეით აო არსებობდა პოიველოფილ ადამიანები; ეს მცხება უფრო ახალ დროს ეკუთვნის მოოქოხე გამოვლული ძეგნარბელობის გამოხატვა (ყუფთო призналибно-ти) — გამოხატვა, რომელიც აგრეთვე ცხოველთა თვისებასაც შეადგენს — აო ზოგვინა საჩუქარს. სხვევობი რომელსაცველოფი, პირველოფილი პირდაპირ სწირავდა კეთილ ან ბოროტ ღვთაებას გახდა ქურუმთა

ულგით თქვენ მიერ შემქმნილ ახალ დაწესებულებათ, დო სულ ვერ განახორციელებთ თქვენი მუდმივი იდეალი, — გაცილებით მეტი ნაყოფი მალი, — ექნება თქვენს რევოლუციას, ინც ექნება თქვენი იდეალის განხორციელების, თქვენივე აზრის, — ან თუ წინააღმდეგ გადასწვრიტთ იმედი, რომ დღეს შეუძლებელია ნამდვილი რევოლუცია ძველის დამხობა ახლის შემოქმედით!

ეს უკანასკნელი „მინიმუმი“, პირველი კი „ანარქიული უტოპია“, — ამორჩიეთ (მუშებო) — რამოდენიმედ ამ არჩევნისაგანაც არის დამოკიდებული თქვენი გამარჯვება, გამარჯვება თვით რევოლუციისა! რაც გითხარით, — ეს არის ჩვენი რწმენა, ანარქი სოციალიზმი გვწამს, მას ვეცდებით, მას ვაგრძელებთ ხალხში; ესა ყველასთ სოციალ — დემოკრატებს, „მინიმუმის“ კაცებს, რომელთაც ტანში ყრუანტელი გაუვლისთ ხოლმე, როდესაც გაბედვს ვინმე და იტყვის, — თანამედროვე რევოლუციამ უნდა მოსპოს ყოველგვარი მონობა და ექსპლოატაცია! მაგრამ ჩვენ სინდისი წმინდა გვაქვს, ჩვენ ჩვენი იდეალით ვართ აღფრთოვანებული და სხვის ადფრთოვანებასაც ვსცდილობთ, ჩვენი სისხლით დავიცავთ მას, ჩვენ რევოლუციაში მუშებთან ერთად ვიქნებით ქუჩაში, თოფითა და სხვა იარაღით ხელში, ჩვენ მუშებს დებუტატობას არა ვსთხოვთ, რადგანაც არა გვაქვს მათი პატრონების პრეტენზია, არა გვაქვს

იმდენი კანდიერება, რომ ვაგდინიეროთ საკანონმდებლო ბრძნით, ვსაჯოთ იმისთანა რომელზედაც არავითარი ღვინა არა გვაქვს, როგორც სხადიან ძ. ბ. დებუტატები. რული კითხვა, სწავლა — განმარტების კითხვა, შეიარაღებისა და ნანსო კითხვა, და სხვათა — სულ ერთია მათთვის, იცნა არა იციან, — არახუნებენ თითქმის ყოვლის მცოდნე რომელიმე ბატყული ადვოკატისა კანონის სტატისკისა არა უყრია რა თავში, და სოციალისტების ქერქში გამოხვეული მუშებისათვის მთელ მილიონ ხალხს ვარ შენი კანონმდებელი, შენ ტერესების დამცველი, შენი ბედნიერებელი! — ჩვენ არა ამ გვარი კანდიერება, პრეტენზიები; — და ვისაც მძღვანელობა, ვისაც ბატონობა „მინიმუმის“ კაცობა უნდა, ატყუნ მუშები! დრო მოვა, მუშები მათ დღეს გაისტუმრებენ — („coup de pied le col“) — ით, როგორც მუშები სავარანგეთში და ნიაში, — ჩვენ კი მუდამ ხურებით ჩვენ მიერ დასახულს, და ეს იდეალიც, ჩვენი რწმენით, მაშინ განხორციელდება მუშა ნამდვილად შეიქმნება, რამდენადაც განთავისუფლება და მოხდეს თვით მუშათა სიყვარული და არა გაქლების აღდგენა და უსაქმო ინტელიგენტებისა

ბნი მთელი ხალხი შესწირეს ქვეყნის საბერძნეთის ღმერთი ხევისკენ დღურად დამრახებულთა თავის ეთიოპ ტაბუხ და გულ-დამღებული უცქერის ახეივლითა ტოროხანელებთა საუთითეითთა ცურ ელუტა-სოცას. საამაღ ღვთისთვის ტაბუხ, ყველა სულთავობათა, ოლიგიათა საამაღ კი, ყველა მიწიერი მთავრობათა ულთათა (ВЛАСТЬ) ტაბუხ და საგაღების მთავოობათა სინისლადიქცვა თავდალბა, მანამ ან ღლით გაუძაღოეს მეწირული ღვთის ადამიანთა მოდგმას — კლასიკობა ანა ეშველება-ა.

მრავალი ხალხი თავის რელიგიურ ცელოლუციაში აო გასცდა ანა ფეტიქსის, ზოგი აფელოლია სატურნიხზე, ზოგი ათიონი და ზოგი პანტეონზე, მაგრამ იეოაოქია, როკელსაც საძოთლად იუ უსამათლოდ იეღვრებუბრივ მოქმედ ძაღვთი თაოი იყო „სულელების“, ღვთათა იერაოქიის. აიუხედავად აო ზოგიერთ ხალხში ეს იერაოქი სქიდა არქია — რომელიც ხაყოფი არქიული მებედულების, აო უფრო უთითეითობის ძოვლებსა შორის, აო გადაქცეულა სულ

*) იხილეთ გვ. „მუშა“, № 14.

რომელთა დებულებად წამოვიშვა დაამტკიცეს ეითომც კაცთა შორის ბედნიერებას. ამგვარი მურტალი ახსურად დავ ს. დ.—ებმა იქადაგონ, ჰყენ კი, მუშეო, კიდევ განვიყოლოცთ: თქვენი საკუთარი ორგანიზაციები, თქვენი საკუთარი სოციალისტური შეგნება, თქვენი საკუთარი გონება და შემოქმედება, თქვენი საკუთარი ბრძოლა, ბრძოლა დაუღალავი და შეუბრალებელი ყოველ ბატონ-პატრონთა, მმართველ-მგლეჯელთა და ყოველი ჯურის მატყუართა წინააღმდეგ.—აი რა გიხსნისთ; აი რა განათავისუფლებსთ, აი რამ უნდა გიწინამძღროსთ თანამედროვე რევოლუციისაში, ძველის დანგრევისაში და ახლის აშენებისაში; თუ ესეა ვერა ზედადუთ ამ სიტყვების სიმართლეს,—შემდეგ დანახათ, როდესაც თქვენი ხელმძღვანელების „მინიმუმის“ განხორციელების შემდეგ ისევ მონებად იგრძნობთ თავს, როდესაც ეხლანდელსავე დაგვირჩა ტყვეებით განგმირულებს თქვენი მომავალი რესპუბლიკის ენდარმები და მილიცია (თუ კი ეს მილიცია შესაძლებელია ჰქვიან ს. დ-თა ცენტრალურ რესპუბლიკაში).

ნუ დაგვემდურებით, მუშეო, თუ ეს სიმართლე თქვენც და თქვენს წინამძღოლთაც ვახალეთ ჰირდობით. ნუ დაგვემდურებით, რადგანაც,—როგორც არ გითხარით,—ჩვენ მხოლოდ სიმართლე გვალაპარაკებს და თქვენთან სათხოვარი არა გვაქვს—რა, გარდა თქვენივე შეგნებისა და ამ შეგ-

ნებით მთელი კაცობრიობის განთავისუფლებისა. ეს განთავისუფლება ჩვენი იდეალიც, არის, ჩვენც ემდებოდა მონაწილეობას ამ დიდ საქმეში, მაგრამ არა თქვენი ბატონობით, არამედ თქვენთან ერთად, თქვენ გვერდში ამოვდგომოდით:—მიტომ ვერბრძოთ ს. დ-ებს, რომლებიც იესუიტების ორდენივით, ახალი თვითმყობელობისათვის მოველინა ხალხის აზრსა და მოქმედებას და ლამის არის მთელდ უარესი საზოგადოებრივ შექმნის, განსაკუთრებით ჩვენს დენაში.

P. S. გინება არა ჩვენთვის არის სსიამოვნო მაგრამ ს. დ-მა დაიწყეს,—ჩვენი ბრალი არ არის.

„მუშის“ სახელის გამოცლა სისულელეა, და მაკირებებს, როგორ შეგაცდინათ ს. დ-მა და თქვენც ამისთანა სისულელე ჩაიდენით. რატომ „მშაქის“ რედაქციას არ მიმართავთ იმავე თხოვნით, ამ მართლაც და ბურჟუაზს ჩვენი „ჯაშუშობა“ და „პოლიციისგან ფულის მიღება“—გაუთხოვარი ბებრის მკრალი გულის ამონახეტი ნაღველი და მუშებს არ ეკადრებათ ს. დ-ების ამგვარი სიმყარის სუნი აიღონ.

მუქარის ჩვენ არ გვეშინიან.

შემდეგ თქვენთან ლაპარაკი არასოდეს არ მომწყინდება.

Báton.

შორის. ციურ მნათობთა იერარქიის მსგავსად ყველა მიწიერი და ზეციერი სულები იერარქიულად იყვნენ დალაგებული—ისინი გაერთიანებული იყვნენ უთვლავ „სულთა“, ღმერთების ერთ მხედრობათ — „ელოგიმ“. ბაბილონელების წარმოდგენაში მათი უსხეულო „სულები“ დალაგებული იყო ხარისხებით, რასაც პირაქიდების ზეცისკენ აღმავალი საფეხურები გამოხატავდა. სემიტურ ღვთაებათა კრებული, რომელიც გამოჩნატება სიტყვა „ელოგიმში“, ე. ი. „სულთა“, კიდევ უფრო გამოხატულია სიტყვა „ცეაბოტ“-ში (caban) რაც „მხედრობას“, „რიგს“, „წყობას“ ნიშნავს. როგორც სულები ელოგიმში, ისე სულები ცეაბოტი იერარქიულად იყვნენ დალაგებული, ორ კრებულად; ეს კრებული ძლიერ დახლოებულია ერთი ღმერთთან—ისინი თავის გაერთიანებაში მისწრაფობდნენ ერთ პირად ღვთაებად გადაქცევისკენ. ებრაელები სიტყვა „ელოგიმ“-ის მრავლობითი რიცხვის მაგიერ მხოლოდითი რიცხვს — ელ—მხედრობდნენ და მიუხედავად ამისა ეს სიტყვა გულისხმობდა უხილავ ქვეყნის ყველა „სულებს“ და „ძალებს“. ამ რიგად იტყვანებოდა ის გზა,

ახალი აგვანი

სამხედრო სასამართლოს განაჩენი: როგორც ვიცით 27 მინერესი პოლიკის სალდათები იყვნენ მიცემული სამხედრო სამართალში. საქმის გარჩევა 22—25 ივნისამდე გასტანა. 25 ივნისს 7 ნახევარ საათზე გამოიტანეს შემდეგი განაჩენი: 1) მელედევს, ანბაშინს, პერევერზინს სამი წლით დისციპლინარული ბატალიონი მიუსჯეს. 2) ანაშტინს და სპორნის 2 წლით, 3) სოკოს და ოკოვს ერთი წლით იგივე ბატალიონი, 4) ივანჩენკოს და ნიკიფოროვს—4 თვით სამხედრო სატუსალო, 5) მინეევს ველტოვს, კობალაძე და გრიგორიევს—ოცი დღით მკაცრად დატყვევება, 6) ბაგაევი, კოტუნი, ვილერი ბოლკო, გურტოვი, ლინკინი, გრემნოვსკი, მანუკოვი და რეზოვი გაამართლეს ეს სულ 22 გასამართლის დანარჩენთაგან ერთიც გაქცეულია და 4 საქმეც ავადმყოფობის გამო ჯერ არ გაურჩევიათ.

— რკინის გზის სადგურზე 25 ივნისს დილის 10 საათზე რევოლვერით დასკრეს ობერ-კონდუქტორი მიხაილოვი. მიზეზით მიხაილოვს ჯაშუშათ ასახელებენ.

— 27 ივნისს გაიხსნა კიროვნი ქუჩაზე ამას წინათ დაბეჭდილი გადელის წიგნის მაღაზია. უდანაშაულოთ პატრონი დაქვდილი ხუთი დღის დაპატიმრების შემდეგ გამოუშვეს.

რომელმაც უნდა მოვლინებოდა გასათხსირებლად ისედაც გათხსირებულ კაცობრიობას ის ნაყოფი გონებად იგი გადლიუცინაცისა, რომელსაც დაერქვა „ერთი ღმერთი“, რომელიც თავის ერთად ერთ უმძღავრეს სურვილში აერთიანებს ყველა სხვა ღვთაებათა ძალებს, სურვილებს. მრავალ „ძალა-თა აერთიანება“ წამოშვა უნათის არსა: ებრაელები მეომარი ხალხი იყო და მუდამ იბრძოდა ტერიტორიული გაერთიანებისათვის, კონცენტრაციისათვის.

ვიხილავან მეომარი ხალხი მიწისთვის და მიწაზე, ებრაელებმა ცახეც მხედრობათა ღმერთი გაიჩინეს. ეს ღმერთი ისეთი უღმომბელი იყო ზეცაზე, როგორც ებრაელები მიწაზე; მეომარი ღმერთი და მის თავყვანის მცემელი მეომარი ხალხი მოკავშირეები იყვნენ.

ღმერთი მათ იფარავდა და უღმომბელი იყო მათი მტერებისთვის — ისინი ღმერთს უკიდურესად ადიდებდნენ. იეროვ (Ieroba), როგორც სჩანს ადგილობრივი ღმერთი იყო, შემდეგ კი იეროვა გაღმერთებულ ებრაელ ხალხს წარმოადგენდა და მასთანამე ებრაელებისაგან მისი თავყვანისკენ თავის თავის თავყვანისკენ იყო, ბუნებრივია ამიტომ

— კიდევ ახალი განაჩენი: რკინის გზის უფროსისა გაფიცების გამო. ნიგებაუერი აცხადებს, რომ როგორც გამოიძებნა დამატკიცა თბილისის ობოლმავალის ბრავადები იმდენათ დანაშაულები არ ყოფილან გაფიცებში მონაწილეობისათვის, რამდენათაც სულმოკლეობა გამოუჩენიათ. ამის გამო, ნებას ვაძლევ მუშაობას შეუდგენ 26 ივნისი 12 საათიდან 27 ივნ. 12 საათამდე; ვინც არ მოვა ამ დროში სამუშაოზე თუნდაც ნარიალში არ იქნენ დანიშნული მაინც, დათხოვნილი იქნებიან. ხოლო რკინის გზის წესების დარღვევისათვის გადავხდევინებ დისციპლინარულ გარიგებს, რაზედაც ყველათ გზებზე ბრძანებებში ვაუწყებო.

— რკინის გზის მიმოსვლის უფროსმა მიიღო უკან დათხოვნილი კონდუქტორები, მისრები, ვაგონების გადამბელები და შემადგენელები, რომელნიც 26 ივნისიდან უკვე შეუდგნენ მუშაობას.

— როგორც კოჯორიდან გვაცხობინებენ ამოსულმა ყაზახებმა 25 ივნისს ღამეს შიშის თავზარი დასცეს ხალხს. ჯერ დათვრენ და აკლვბას უპირებდნენ მელედევს, ხოლო შემდეგ ღამის ორი საათიდან 4 საათამდე ვაუწყებდნენ ისრაიდნენ მათ შეუერთდა ბ. ადგილობრივი ბოქაულიც, რამაც ისედაც თავდასული ყაზახები ერთი ორათ გაამხნევა.

— 25 ივნისიდან გამოვიდა ახალი

ებრაელების მიერ მისი სიმძლავრის გაზვიადება, რადგან ეს მათივე ხალხისათვის გამძლავრებას წარმოადგენდა.

ებრაელების მეომარი ღმერთი, რომლის დანიშნულება შესდგებოდა პაწაწინა ხალხის პაწაწინა ტერიტორიის გაგრცელების უზარმაზარ მალში თანდათან მედიდური ხდებოდა, თანდათან მალა-მალა მიდიოდა, თანდათან ვრცელდებოდა მიწაზე მისი მეფეობა, მაგრამ მატებას სწრაფად კლბა მსლდევს. ებრაელებმა ყველა შეიძულეს გარდა თავისი „ღვთისაგან რჩეული ხალხისა“, სამაგიეროდ ებრაელები ყველამ შეიძულა: ებრაელები ყველას ეომებთან და ელეტენ მოავიტილებს, ამალიკიტელებს, ფილისტიმლიელებს, იდუმიელებს, მაგრამ თავის დროზე ებრაელებსაც აობრებენ სწყვეტენ, ატყვევებენ, ასახლებენ.

ისინი აღარ ემუდარებიან მეომარ ღვთაებას, თავიათ, „რისებისა და სიმკაცრის ღმერთს“. ისინი იქმნენ ძლეული, დაბეჩავებული, დათურგებული თავიანთ ღმერთის და თავის ზვიადობაში, ამიტომ მათთვის მანუგეძელი, ყოვლად მოწყალე და შეგბოლავ ღმერთი შეიქმნა საჭირო, აღარ ეძებენ ხმალს, არამედ

ყოველ კვირეული გაზეთი „გლეხის“ გაზეთი როგორც სახელი უწევს ემსახურება გლეხის და საერთო მუშა ხალხის ინტერესებს. პირველი ნომერი „გლეხისა“ მწყობრით არის შედგენილი. წერილები დღევანდელ საქმე ვარამო თემაზეა. დაწერილებით დავახსიათებთ გაზეთს, როდესაც გამოვა შემდეგი ნომრები.

— თბილისის გენერალ-გუბერნატორმა ტიმოფეევმა გააკრა განცხადება ქალაქში, სადაც აცხადებს, რომ მან დაჯარიმა ყველა გაფიცული მელუქნები, თითოეული 200 მანეთ. დაწყებული 5 მანეთამდე.

რუსეთის ქრონიკა

13 ივნისს ქალაქ პენზაში. დაზარალებულ ჯარში, ორსოვანის და ინსარსკის პოლკში მოხდა არეულობა. უსამოყენებელი გამოიწვია პოლკის უფროსის ბრძანებამ, რომ 50 ნაბიჯის ლაგერის იქით არსად არ წასულიყვნენ რის გულისათვისაც 50 ნაბიჯის იქით დაურქეს პოლკები. ჯარის კაცებმა ამოადრეს პოლკები და წარუდგინეს შემდეგი მოთხოვნები. იარაღი არა—ვარჯიშობის დროს, სადაცა სურთ, არ ამუშაონ კვირა-ღამე დღეებში მთელს საღამოს. გაისმოდა, ყვირილი, ვაშა, ძირს და სტეცა.

კურსკის აღმინისტრაცია ძლიერ გაპირებულს მდგომარეობაში ჩაფარდნო, რადგანაც ყაზახები არ

სამართალს. ამ გვარად დამცირებული აწმყოში ეძებენ გამარჯვების და ზედნიერების ოცნებას მომავალში. უბედურებამ დაუმსვრია ძველი სათყვანებელი კერები, მაგრამ ამავე დროს მიანიჭა ახალი უფრო დიდი მფარველი—გულკეთილი, სამართლიანი, ყოველგან მყოფი ღმერთი, რომელსაც განადგურებული, დამცირებული და უიმედობაში ჩაფარდნილი ებრაელი ხალხი პირდაპირ მიმართავს, რადგან მეფეებმა, ქურუმებმა და მხედართ-მთავარებმა დაკარგეს ხალხის ნდობა. მათი პირდაპირი ურთიერთობა ღმერთთან იქამდე მივიდა, რომ გაჩნდნენ წინასწარმეტყველები, ფანატოკები, გიგები, მწყემსები იწყებენ წინასწარმეტყველებას; ლაპარაკობენ ღვთის სახელით და ღვთის მაგივრად, ე. ი. ღმერთი ლაპარაკობს მათი პირით. ისინი აღარ დასდევდნენ ქურუმების დამყარებულ წესებს, მეფეების ნებართვით; მათი სოციალური მდგომარეობა ყოველად აუტანელი, მათი ხალხოსნობა დაჩაგრულია და თვით დამონებული არიან, დაებადათ ის სოციალური კითხვა, რომელსაც დეს სოციალიზმი ჰქვია; მას შემდეგ 20 საუკუნეა, მაგრამ ეს კითხვა ჩვენ

ჰყოფნის მარტებში. კურსკში კი რომელიც დგანან, მისი გაგზავნა არ შეიძლება, რადგანაც ეტყობათ მღელვარება. არც ჯარებშია სიმშვიდე, ხმები დადის რომ მოხდება ჯარების ხელ-შეორედ საერთო გაფიცვა, რომელშიაც მიიღებს მონაწილეობას მთელი გარნიზონი. ჯერ პირველად გაანთავისუფლებენ ციხიდან გლეხებს, რომელნიც ავარულ მოძრაობაში იღებდნენ მონაწილეობას.

შელიტოპოლის ციხეში მომხდარა არეულობა, როგორც გადმოგვცემს „უიზნ“. კრიმა“ მთელი დღე 12 ივნისს, დილიდან დაწყებული საღამომდე, ციხიდან გაისმოდა საშინელი ყვირილი. ყვირილი ისეთი ძლიერი იყო რომ მოისმოდა თვით ქალაქში, (ციხე ქალაქ გარეთა).

შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიუვიდა ცნობა პერმის გუბერნატორისაგან ძირელი მღელვარების შესახებ მუშების ურალზე. მუშები კერძო ქარხნები როგორც ნ.—ტაველისა (დემიდოვის საკუთრება). ე. სანდრანტისა, ტეპლოვგორისა (გრ. შუვალოვის საკუთრება), ბილიმბავეისა (გრ. სტროგანოვის საკუთრება), ნეპიგო-ალავეისა. (ს. ა. იაკოვლევისა) და სხვ. ისაკუთრებენ მიწებს, რომელნიც ხაზინას და კერძო პირებს ეკუთვნით და სახნავ მიწათ აქცევენ. (მოსკ.).

თვისაც არ არის გადაწყვეტილი. განსხვავება იმაში, რომ ებრაელებმა არ იცოდნენ ინტერ ნაციონალის ლოზუნგი, იმათ არ იცოდნენ, რომ დაჩაგრულთა განთავისუფლება ისევ დაჩაგრულთა საქმეა ისინი ღმერთის გან მოვლოდნენ ხსნას, ჩვენ კი ე. ი. რომ ჩაგრულთა თავისუფლება ჩაგრულთავე ხელით უნდა გაიკეთდეს, რომ ხსნა არც ღმერთშია, არც ბატონში, თუმცაღა დღესაც არიან ისეთი ჩაგრულნი, რომლებიც თუ ღმერთიდან არა ბატონიდან—სახელმწიფოდან მაინც მოვლიან ხსნას, თავისუფლებას. ებრაელებმა დაპყარგეს სამშობლო, გაიხრნენ ქვეყნის ყველა კუთხეში, წაიღწამოიღეს თავიანთი ღმერთი ყოველგან. წინასწარმეტყველები წინ-წინ ხელავენ, რომ მათი ერთი ღმერთი მოელობა მთელ ქვეყანას.

ამ გვარად დრო და სივრცის გაგვლით ებრაელებმა შესძლეს გაერთიანება ყველა ღმერთების—მფარველ, მხსნელ, შემქნელ—ერთ ღმერთად; დამყარდა მონოთეიზმი.

ალი.

სამხედრო სამინისტრო უკანასკნელ დრომდე ურალელებს არ აქცევდა იმ ხმებს და ცნობებს, რომელსაც გაზეთები იუწყებოდნენ ხოლმე სალდათების „სამხედრო კავშირის“ არსებობის შესახებ. დღეს ვილნაში მესამე კორპუსში არმიის გაზრდის დროს აღმოაჩინეს ბეჭედი „სამხედრო კავშირისა“ სამხედრო სამინისტროს განკარგულებით ყველა ჯარის ნაწილში სასტიკი გამოძიება ხდება, თუ რომელიმე ჯარის კაცი ეკუთვნის ამ „სამხედრო კავშირს“. საიღუმლო ბრძანება, მოახდინონ გამოძიება აგრეთვე სხვა კორპუსებში, რათა აღმოაჩინონ ის შტოები, რომელიც გაიღვა, სამხედრო კავშირმა ამათში.

ფიქრობდნენ, რომ ზოგიერთი დაპატიმრებული „სამხედრო კავშირის“ წევრთაგანი გამოტყდნენ და შელდათის დაპირების გამო იმათ გასცეს ზოგიერთი ამხანაგი.

(მოსკ.)

უცხოეთი.

რომის გაზეთის „Information“ კორესპონდენტი იუწყება, რომ ხმები საერთაშორისო ზომების მიღების შესახებ ანარქისტების წინააღმდეგ, ხელობად ვრცელდება რომში. მოლაპარაკება სხვადასხვა ევროპულ სახელმწიფოთა შორის, ანტიანარქისტულ კონფერენციის მოწვევაზე; მართალია, ვერაფერი ვერ მოახერხეს, ინგლისის მიერ გამოწვეულ პროტესტის გამო, მაგრამ ეს მოუხერხებლობა ვერ შეაფერხებს ზოგ სახელმწიფოებს ევროპისას, რომელნიც გამბეული არიან სხვადასხვა წყაროების მონახვაში; რითიც შეეძლებოდათ ბრძოლა ანარქისტულ გამანადგურებელ მოძღვრებასთან.

ლიკეუმები

(პეტერბურგის სააგენტო ღაქეუმები).

შპანი. ნერუბაიკში, არეულობის ჩაქრობაში, მოკლულ იქმნა 2 გლეხი და რამდენიმე დაჭრილია მელიტოპოლი. დრეფტის ნოქარს, 8 შეიარაღებულმა მოსტაცეს 3500 მანეთი.

ბუდაპეშტი. ავსტრო-ვენგრიაში დაპყტა სერბების საზღვარი.

პოლტავა. თავად კოჩუბეის მამულს ხელ მეორედ წაიკადა—ცეცხლი.

ბაქო. უცნობებმა მოკლეს რევოლუციური პოლიციისტი თანაშემწე. მკვლელობა მიიმალა.

ბაქო. „კასპის“ რედაქციაში ტანეს ბუმბუჩიკი ქალაქდებოთა კუმენტებით 12 ათას მანეთი. ქისტები თხოულობენ რომ ქალაქები გადაეცეს დამყარავს, და მაქერილდგან კი აღებულია მხოლოდ 1242 მანეთი.

ვარშავა. 5 უცნობმა გაეცარკეს სახლის მართველი, 750 მანეთი, და მერე შეუცნობა სახლის პატრონს, მოიტაცეს მანეთამდე და მიიმალნენ.

მოხილვები. —პოდოლისა: სოცისკის მამულში დაიწყო აგარობა მოძრაობა. გაგზავნილ იქმნა ჯები.

გრეს-ბლიტოვსკი. ტროსკისში შეტაკება მოხდა გლეხთა მემამულის ადგილთა მყოფელობის. გაგზავნილია დრავენი.

ბახშხი. იუზოვკაში დაქვე 30 ყაზახიდან 10 გაანთავისუფლეს, 11 კი გაგზავნილია ბანკში და ისინიც გაანთავისუფლდეს.

მანჩესტერი. მანჩესტერის მდებარე საეკლესიო მიწა ჩაიკადა ხელში უსაქმოდ დარჩენილმა მამამ. ასე თორმეტმა კაცმა სამინისტრომ იარაღებით დაანგრია დგომი და მიჰყო ხელი ხენა თქვენს ჯგუფის მეთაურმა აუხსნა, რომ პოლიცია ეცდებოდა მათ გაყრას აშენებენ ბარიკადებს და იქნება გააგრძელებენ მიწის ხელში ჩაიკადას სანამ მანჩესტერის უსაქმოდ დარჩენილი მუშები არ დაიწყებენ დღეობას; მიწას კი არამც არამც არ დაანებებენ. თუ როგორც მე გამოვლიათ საქმელი მემამულის ბელლებს ჩაიგდებენ ხელში.

რედაქტორ-გამომცემელი

მიხეილ დიანაშვილი

ახალი ფიგნები

გამოვიდა ამ დღეებში და იუწყება. „მუშის“ რედაქციაში.

- 1) მუშათა კავშირები და მათი მნიშვნელობა. სანდიალაშვილი. კ. ორგანიზაცია, გამომცემი „მუშის“ . . . ფასი 20
- 2) კომუნისმა და ახარქია. ზ. კრამოტკინისა, გამომცემი „ნათისა“ . . . ფ. 15
- 3) საერთო გაფიცვის მეორე დღე. ა. ბურშეს, გამომცემი „ნათისა“ . . . ფ. 10
- 4) მემამულის სიტყვათა გამოცემა, ინტერნაციონალისა. . . ფ.